

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7C/124/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216205851
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:4216205851.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci strán sporu: žalobca Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., ul. Mýtna č. 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, ul. Mýtna č. 48, P.O. BOX 205, Bratislava, žalovaný U. O., nar. X.X.XXXX, t. č. bytom Na O. č. XX/X, F., zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, ul. Dobrovičova č. 13, Bratislava, o zaplatenie 3.908,03 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Žalovanému p r i z n á v a proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Štátu p r i z n á v a proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 21.4.2016, podanou prostredníctvom právneho zástupcu domáhal sa proti žalovanému zaplatenia 3.908,03 eur s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe uzavretej Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 00-0001803784 zo dňa 25.7.2011 jeho právny predchodca Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie č. 3, Bratislava, IČO: 00 686 930 poskytla žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- eur, ktorý sa zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy, žalovaný svoj záväzok platiť pravidelné mesačné splátky úveru riadne a včas neplnil. Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie č. 3, Bratislava, IČO: 00 686 930, preto ku dňu 14.9.2013 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru a žalovaného vyzvala na okamžitú úhradu dlžnej sumy. V zmysle článku IV. bod 4.5.5. Všeobecných obchodných podmienok Tatra banky, a.s., pri doručovaní písomností poštou sa tieto považujú za doručené v tuzemsku tretí deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší deň doručenia. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 16.9.2013 s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému, s poukazom na uvedený bod Všeobecných obchodných podmienok, doručené dňa 16.9.2013. V uvedený deň v súlade s ustanovením čl. VI. bod 2. úverovej zmluvy nastala splatnosť pohľadávky z nesplateného úveru. Ku dňu podania žaloby dlžnú sumu 3.908,03 eur nezaplatil. Dňa 6.10.2015 ako postupník (žalobca) uzavrel s pôvodným veriteľom ako postupcom Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo postúpenie predmetnej pohľadávky proti žalovanému.

3. V písomnom podaní zo dňa 1.8.2016 žalovaný uviedol, že v predmetnej úverovej zmluve bolo dojednané poistenie podľa typu C, a to i pre prípad straty zamestnania. Pôvodnému veriteľovi telefonicky a tiež osobne v príslušnej pobočke nahlásil poisťnú udalosť: stratu zamestnania.

4. V podaní zo dňa 26.8.2016 žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že žalovaná suma 3.908,03 eur (istina) predstavuje rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru 5.000,- eur a splátkami na istinu úveru v sume 1.091,97 eur. K obrane žalovaného v písomnom podaní zo dňa 1.8.2016 uviedol, že tento nepostupoval v súlade s ustanovením čl. 46 Všeobecných poisťných podmienok pre poistenie k spotrebiteľskému úveru - 2004/1 a poisťiteľovi v lehote do 5 pracovných dní po uplynutí karenčnej lehoty písomne neoznámil vznik poisťnej udalosti, a nesplnil si ani povinnosť predložiť doklady preukazujúce si splnenie povinnosti poisteného pre uplatnenie nároku, z titulu poistenia pre prípad straty zamestnania (pracovná zmluva, výpoveď zamestnávateľa, doklad o evidovaní poisteného v evidencii uchádzačov o zamestnanie). Žalovaný tak nepreukázal splnenie povinnosti pre uplatnenie nároku na vyplatenie poisťného, z dôvodu vzniku poisťnej udalosti.

5. V písomnom podaní zo dňa 10.10.2016, zo dňa 21.2.2017 žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu uplatnil námietku premlčania nároku žalobcu. Poukázal na čl. 7 bod 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo a) ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, alebo b) ak je klient v omeškaní so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená: vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Uviedol, že v prejednávanej veci veriteľ mohol zosplatiť úver už v prípade, ak bol ako dlžník v omeškaní so splatením jednej splátky o viac ako 10 dní, a od tohto momentu začala plynúť premlčacia doba. Žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, kedy a s ktorou splátkou sa dostal (žalovaný) do omeškania, či a akým spôsobom bol vyzvaný na úhradu dlžných súm. Banka mu oznámila, že pohľadávku z úverovej zmluvy postúpila na žalobcu. Pred týmto okamihom však žiadnym spôsobom nebol vyzvaný na úhradu dlžných súm. Ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. pritom banke dovoľuje postúpiť jej pohľadávky proti klientovi, za splnenia určitých podmienok. Predpokladom postupiteľnosti je, aby: 1) klient ohľadom tejto pohľadávky bol v omeškaní aspoň 90 dní, 2) aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, lebo tomu bráni ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom, a ako také je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedostatok aktívnej legitímácie postupníka. Žalobca tiež v konaní nepreukázal, či skutočne v čase postúpenia pohľadávka existovala. Ďalej poukázal na ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka s tým, že ak sa v spotrebiteľskej zmluve dohodla strata výhody splátok, má veriteľ od dlžníka právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Ak chce toto právo uplatniť, môže tak urobiť, len ak od splatnosti nezaplatenej splátky uplynula najmenej 3 mesačná lehota. Až po jej uplynutí nastane strata výhody splátok upravená v § 565 Občianskeho zákonníka (ak je súčasne splnená podmienka o upozornení dlžníka, že veriteľ požaduje zaplatenie celej pohľadávky). Veriteľ musí vopred notifikovať uplatnenie svojho práva aspoň v 15 dňovej lehote (nie je možné jedným oznámením upozorniť dlžníka, že je v omeškaní a zároveň tým istým oznámením vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru). Po jej uplynutí, právo na zaplatenie celej zvyšnej pohľadávky sa stáva účinným. Je pritom potrebné, aby žalobca preukázal i to, či jeho právny predchodca mu ako dlžníkovi (žalovanému) i výzvu skutočne zaslal.

6. V podaní zo dňa 5.5.2017 žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že svoju aktívnu legitímáciu v spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané na adresu: ul. W. č. XX/X, O. doporučené dňa 8.10.2015 pod č. zásielky RO XXXXXXXXXSK a RO XXXXXXXXXSK. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. Poukázal aj na Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 6.10.2015. Splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., pritom preukazuje výzvou jeho právneho predchodcu zo dňa 16.9.2013. Súčasťou výzvy je i predčasné zosplatenie časti úverovej pohľadávky. Podanie zo dňa 16.9.2013 žalovanému bolo zaslané formou doporučenej poštovej zásielky. Uviedol, že jej odoslanie preukazuje podacím hárkom zo dňa 16.9.2013. Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie č. 3, Bratislava, IČO: 00 686 930 pred postúpením pohľadávky vykonala všetko potrebné pre doručenie výzvy, keď ju zaslala doporučené a to na všetky známe adresy žalovaného: ul. O. č. XX, F., ul. W. č. XX/X, O., ul. P. č. XX, W.. Výzva teda bola zaslaná do sféry dispozície žalovaného, a kedy odosielateľ písomnosti

mohol rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom písomnosti objektívne aj oboznámi. Žalovaný napriek výzve pôvodného veriteľa dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal po dobu viac ako 90 kalendárnych dní. Pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť, je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu, a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov. Aj keby však neboli naplnené predpoklady postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., ktoré je dispozitívnym ustanovením, jeho právny predchodca sa so žalovaným dohodli na odchýlenej úprave postúpenia pohľadávky od zákonnej úpravy. Ďalej uviedol, že ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva a nie k obmedzeniu možnosti postúpiť bankovú pohľadávku, čo vyplýva zo systematického začlenenia dotknutého ustanovenia zákona, ako aj z dôvodovej správy k § 92. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky č. 29 Odo 1613/2005 a na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-119/12. Uviedol, že pokiaľ zákonodarca zaradil ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. do časti: Ochrana klientov a bankové tajomstvo, z hľadiska systematického a teleologického výkladu nemožno dospieť k záveru, že cieľom zákonodarcu bolo upraviť náležitosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky, prípadne jeho platnosť, teda pôsobiť ako norma *lex specialis* k ustanoveniu § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Námietku premlčania uplatnenú žalovaným považoval za nedôvodnú. Spor sa začal dňa 22.4.2016 a žalovaný sa do omeškania dostal so zaplatením splátky splatnej dňa 22.5.2013, a pre nezaplatenie ktorej pôvodný veriteľ ku dňu 14.9.2013 vyhlásil predčasnú splatnosť, a na plnenie žalovaného vyzval listom zo dňa 16.9.2013. Žaloba bola podaná dňa 22.4.2016, t. j. v rámci plynutia 3 ročnej premlčacej doby.

7. V podaní zo dňa 16.6.2017, ktoré na pojednávaní dňa 20.6.2017 predložil žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že z podacieho hárku č. EPH001137665 zo dňa 16.9.2013 nie je možné určiť aká zásielka mu (žalovanému) bola doručovaná, t. j. či sa skutočne jednalo o predmetnú výzvu, a tiež na podacom hárku absentuje pečiatka Slovenskej pošty, a.s., a ktorá by preukazovala, že podací hárok na pošte bol skutočne a riadne podaný, a či sa nejedná len o dodatočne vypísaný hárok, ktorý nikdy nebol použitý. Tento podací hárok nepreukazuje, že ním bola odosielaná výzva zo dňa 16.9.2013 (na žiadnom mieste podacieho hárku táto skutočnosť nie je uvedená). Ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. predpokladá doručenie výzvy klientovi, čo v danom prípade žalobca ani podacím hárkom nepreukázal. Vzhľadom na to, že doručenie výzvy v konaní nebolo preukázané, absentuje aj splnenie druhej podmienky platného postúpenia pohľadávky v zmysle uvedeného ustanovenia, ktorou je omeškание klienta so splatením a to nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Zákon o bankách stanovuje klientovi banky ochrannú lehotu so splnením si svojich záväzkov voči banke. Až v prípade, ak je po výzve banky jej klient dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani, môže banka svoju pohľadávku postúpiť. Opačný výklad by nemal žiadny zmysel. Ad absurdum by tak pri splnení omeškania o viac ako 90 dní mohla banka v jeden deň zaslať výzvu a hneď na druhý deň postúpiť pohľadávku. Je nepravdepodobné, že by toto bol úmysel zákonodarcu. Ku postúpeniu predmetnej pohľadávky nedošlo v súlade so zákonom, pohľadávka nebola platne postúpená, na strane žalobcu absentuje aktívna legitímácia.

8. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona, zostávajú zachované.

9. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že procesné úkony súdu aj sporových strán vykonané počas platnosti a účinnosti skoršieho procesného predpisu, sa vo sfére svojich účinkov prejavujú s relevanciou pre konanie samotné aj počas účinnosti nového procesného predpisu.

10. Podľa § 295 Civilného sporového poriadku súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

11. § 295 Civilného sporového poriadku predstavuje jedno z ustanovení prelamujúceho dispozičný princíp v civilnom procese s cieľom poskytnúť spotrebiteľovi ochranu jeho práv.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením sa so Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. W.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 25.7.2011, so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, so všeobecnými obchodnými

podmienkami Tatra banky, a.s., s Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzvy na zaplatenie zo dňa 16.9.2013, s podacím hárkom zo dňa 16.9.2013 č. EPH001137665, s oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 8.10.2015, s podacím hárkom zo dňa 8.10.2015, s výpisom z poštovej knihy, so Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 5.10.2015 a s jej Prílohou, so Všeobecnými poisťovacími podmienkami pre poistenie k spotrebiteľskému úveru - 2004/1, s listinnými dôkazmi predloženými žalovaným č. I. 92a až 99, s vyjadrením Tatra banky, a.s. Bratislava, s výpisom z účtu, s upomienkou zo dňa 2.4.2013, s výzvou na zaplatenie zo dňa 17.4.2013, s upomienkou zo dňa 6.5.2013, s upomienkou zo dňa 3.6.2013, s výzvou na zaplatenie zo dňa 17.6.2013, s poslednou výzvou zo dňa 9.7.2013.

13. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

14. Zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. BSU-00-0001803784 zo dňa 25.7.2011 vyplýva, že jej zmluvnými stranami sú Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie č. 3, Bratislava, IČO: 00 686 930 ako veriteľ a žalovaný ako dlžník. Obsahom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému úver vo výške 5.000,- eur a záväzok žalovaného úver splatiť pravidelnými mesačnými splátkami po 106,02 eur, vždy k 22. dňu v mesiaci, po dobu 72 mesiacov. Účastníci Zmluvy si dohodli úrokovú sadzbu 14,90% ročne, RPMN 17,97%, priemerná hodnota RPMN predstavovala 17,62%. Ako účel je uvedený bezúčelový spotrebiteľský úver. V čl. I. si dohodli typ poistenia C - poistenie pre prípad: smrti, úplnej invalidity, pracovnej neschopnosti a straty zamestnania. Z výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že Tatra banka, a.s. Bratislava mu dňa 26.7.2011 poukázala úver vo výške 5.000,- eur.

15. Z výpisu z účtu (č. I. 130) a zo špecifikácie (č. I. 74) vyplýva, že žalovaný právne predchodcovi žalobcu zaplatil dňa 22.8.2011 106,02 eur, dňa 22.9.2011 106,02 eur, dňa 21.10.2011 106,02 eur, dňa 22.11.2011 106,02 eur, dňa 22.12.2011 106,02 eur, dňa 20.1.2012 106,02 eur, dňa 22.2.2012 106,02 eur, dňa 22.3.2012 106,02 eur, dňa 20.4.2012 106,02 eur, dňa 22.5.2012 106,02 eur, dňa 22.6.2012 106,02 eur, dňa 20.7.2012 106,02 eur, dňa 22.8.2012 106,02 eur, dňa 21.9.2012 106,02 eur, dňa 22.10.2012 106,02 eur, dňa 22.11.2012 106,02 eur, dňa 21.12.2012 106,02 eur, dňa 22.1.2013 106,02 eur, dňa 22.2.2013 106,02 eur, dňa 3.5.2013 152,97 eur, dňa 15.5.2013 59,07 eur, dňa 19.2.2015 32,10 eur, dňa 17.3.2015 40,- eur, dňa 15.4.2015 33,92 eur, dňa 8.10.2015 834,42 eur.

16. V podaní zo dňa 22.3.2016 žalovaný písomne zástupcovi žalobcu oznámil, že v roku 2013 stratil zamestnanie, o ktorej situácii telefonicky informoval ústredie Tatra banky, a.s. Bratislava a následne sa osobne dostavil do pobočky banky. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Komárno zo dňa 20.3.2013 vyplýva, že žalovaný od 16.1.2013 do 13.3.2013 bol evidovaný ako zamestnanec Jurta, spol. s r.o., Komárno. Podľa rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 27.3.2013, žalovaný od 22.3.2013 bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

17. Upomienkou zo dňa 2.4.2013 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu sumy v omeškaní k 30.3.2013: 125,39 eur do 7 kalendárnych dní odo dňa jej vystavenia. Súčasne ho upozornil, že v prípade neuhradenia celkovej sumy v omeškaní v stanovenej lehote, podnikne ďalšie kroky k vymoženiu svojej pohľadávky.

18. Vo výzve na zaplatenie zo dňa 17.4.2013 právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že ku dňu 16.4.2013 neeviduje úhradu sumy v omeškaní k 16.4.2013: 157,05 eur. Vyzval ho na zaplatenie dlžnej sumy do 7 kalendárnych dní odo dňa jej vystavenia. Súčasne ho upozornil, že v prípade neuhradenia celkovej sumy v omeškaní v stanovenej lehote, podnikne ďalšie kroky k vymoženiu svojej pohľadávky.

19. Upomienkou zo dňa 6.5.2013 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu sumy v omeškaní k 22.4.2013: 75,16 eur do 7 kalendárnych dní odo dňa jej vystavenia. Súčasne ho upozornil, že v prípade neuhradenia celkovej sumy v omeškaní v stanovenej lehote, podnikne ďalšie kroky k vymoženiu svojej pohľadávky.

20. Upomienkou zo dňa 3.6.2013 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu sumy v omeškaní k 22.5.2013: 125,46 eur do 7 kalendárnych dní odo dňa jej vystavenia. Súčasne ho upozornil, že v prípade neuhradenia celkovej sumy v omeškaní v stanovenej lehote, podnikne ďalšie kroky k vymoženiu svojej pohľadávky.

21. Vo výzve na zaplatenie zo dňa 17.6.2013 právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že dlh ku dňu 15.6.2013 predstavuje 157,02 eur. Vyzval ho na zaplatenie dlžnej sumy do 7 kalendárnych dní odo dňa jej vystavenia. Súčasne ho upozornil, že v prípade neuhradenia celkovej sumy v omeškaní v stanovenej lehote, podnikne ďalšie kroky k vymoženiu svojej pohľadávky.

22. V podaní zo dňa 9.7.2013, označenom ako: Posledná výzva, právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu celkovej sumy v omeškaní k 8.7.2013: 265,56 eur do 7 kalendárnych dní odo dňa jej vystavenia. Oznamil mu, že pripravuje vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

23. V podaní zo dňa 16.9.2013, označenom ako Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie, právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že ku dňu 14.9.2013 vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru, a vyzval ho k okamžitej úhrade pohľadávky.

24. Podľa čl. 4.5.5. Všeobecných obchodných podmienok Tatra banky, a.s., pri doručovaní písomnosti poštou sa písomnosti považujú za doručené v tuzemsku tretí deň po ich odoslaní a v cudzine siedmy deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia.

25. V priebehu konania žalobca predložil podací hárok č. EPH001137665 (č. l. 171), v ktorom je uvedený odosielateľ: Tatra banka, a.s. Bratislava, dátum podania: 16.9.2013, druh zásielok: R - doporučený list, potvrdenie podania: Bratislava 12, v rozpise zásielok je uvedené meno a priezvisko žalovaného.

26. Dňa 1.2.2017 (č. l. 128) Tatra banka, a.s. Prievidza tunajšiemu súdu oznámila, že pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti bol klient (žalovaný) v omeškaní s platbami za mesiace máj, jún, júl a august 2013. Listiny: upomienka zo dňa 2.4.2013, výzva na zaplatenie zo dňa 17.4.2013, upomienka zo dňa 6.5.2013, upomienka zo dňa 3.6.2013, výzva na zaplatenie zo dňa 17.6.2013, posledná výzva zo dňa 9.7.2013, Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 16.9.2013 neboli zaslané doporučene, a preto nemá k dispozícii doklad o prevzatí listu formou doručanky.

27. Podľa čl. 4.2.4. Všeobecných obchodných podmienok Tatra banky, a.s., klient nie je oprávnený započítať svoje pohľadávky voči banke, ani postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči banke na tretiu osobu, tieto pohľadávky sú neprevoditeľné. Podľa čl. 4.2.10. Všeobecných obchodných podmienok Tatra banky, a.s., klient berie na vedomie a súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek previesť svoje právo, prípadne postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku, ktorá jej vznikla a / alebo vznikne vo vzťahu ku klientovi, na akúkoľvek tretiu osobu. Banka je ďalej oprávnená kedykoľvek previesť akékoľvek svoje záväzky, ktoré jej vznikli a / alebo vzniknú vo vzťahu ku klientovi, na akúkoľvek tretiu osobu, k čomu jej klient týmto udeľuje svoj výslovný súhlas. Udelenie súhlasu klienta podľa tohto bodu nevylučuje právo banky postúpiť jej pohľadávku na tretiu osobu v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov aj bez súhlasu dlžníka.

28. Dňa 6.10.2015 medzi Tatra bankou, a.s., Hodžovo námestie č. 3, Bratislava, IČO: 00 686 930 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok. Podľa jej Prílohy (č. l. 76) predmetom postúpenia bola aj pohľadávka proti žalovanému vo výške 3.908,03 eur s príslušenstvom, v celkovej výške 4.115,44 eur.

29. Podaním zo dňa 8.10.2015 právny predchodca žalobcu písomne žalovanému oznámil, že pohľadávku v celkovej výške 4.115,44 eur, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 6.10.2015, postúpil novému veriteľovi - žalobcovi.

30. V priebehu konania žalobca predložil podací hárok zo dňa 8.10.2015, v ktorom je uvedené meno a priezvisko žalovaného a tiež odtlačok pečiatky pošty zo dňa 9.10.2016 (č. l. 196).

31. Z výsluchu žalovaného vyplýva, že nemal vedomosť o tom, že Všeobecné obchodné podmienky Tatra banky, a.s. obsahujú ustanovenie, ktoré je uvedené v ich čl. 4.2.10. (o postúpení pohľadávky). Záväzok vo výške 3.908,03 eur považuje za relevantný, ale vo vzťahu k Tatra banke, a.s. Bratislava. Poukázal na to, že text Všeobecných obchodných podmienok bol vyhotovený drobným písmom. Popieral, že by mu bolo doručené Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 16.9.2013 (č. l. 15), a upomienky zo dňa 2.4.2013, 6.5.2013, 3.6.2013, výzva na zaplatenie zo

dňa 17.4.2013, 17.6.2013, posledná výzva zo dňa 9.7.2013 (č. I. 131 - 136). Doručené mu bolo len oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 8.10.2015 (č. I. 24). Prevzal si ho na adrese ul. Budovateľská č. 13/6, Komárno. Prevzatiu písomností, ktoré mu boli doručované sa pritom nevyhýbal.

32. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 25.7.2011, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a splatiť úroky.

33. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom ku dňu 25.7.2011, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

34. Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

35. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu 25.7.2011, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

36. Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že žaloba nie je podaná dôvodne, preto ju zamietol.

37. Dňa 25.7.2011 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. BSU-00-0001803784. Obsahom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému úver vo výške 5.000,- eur a záväzok žalovaného úver splatiť pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 106,02 eur, vždy k 22. dňu v mesiaci, po dobu 72 mesiacov.

38. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 25.7.2011, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

39. Podľa § 52 ods. 4 citovaného zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

40. Pôvodný veriteľ Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. BSU-00-0001803784 zo dňa 25.7.2011 uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo je zrejme aj z výpisu z obchodného registra, kde týmto predmetom je aj poskytovanie úverov. Z tohto dôvodu sa považuje za dodávateľa. Z obsahu predmetnej zmluvy nevyplýva, že by žalovaný pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu obchodnej alebo inej činnosti, a preto sa považuje za spotrebiteľa. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. BSU-00-0001803784 zo dňa 25.7.2011, je zmluvou spotrebiteľskou.

41. Podľa § 1 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení platnom ku dňu 25.7.2011, tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

42. Podľa § 92 ods. 8 citovaného zákona, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite, dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením

pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

43. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

44. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

45. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu. Účastník, ktorý je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo oprávnenia (ak je navrhovateľom), má aktívnu vecnú legitímáciu. Účastník, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu vecnú legitímáciu.

46. Podľa dôvodovej správy k zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách: „V ustanoveniach odsekov 1 až 7 sa upravujú ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva. Ide o zjednodušenie zabezpečenia nápravy majetkovej ujmy, ktorá vznikla v dôsledku chýb pri vykonávaní platobného a zúčtovacieho styku. Môže ísť napríklad o majetkovú ujmu vzniknutú chybným prevodom peňažných prostriedkov na nesprávny účet, prípadne na správny účet, ale v nesprávnej výške. Ďalej ide o úpravu možnosti, aby banky bez porušenia bankového tajomstva poskytli svojim právnym zástupcom informácie o tých záväzkoch klientov, ktoré si klienti bánk a pobočiek zahraničných bánk riadne a včas neplnia, a to na účely vymáhania splnenia týchto záväzkov klientov. Umožňuje sa tiež, aby sa banky navzájom informovali o neseriózných klientoch, čo môže prispieť k predchádzaniu škodám, ktoré by im inak neseriózni klienti, najmä neplatiči dlhov, mohli spôsobiť. V odseku 7 (v čase uzavretia predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávok odsek 8) sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Zákon tiež upravuje poskytovanie úhrady nákladov banke za to, že v niektorých zákonom určených prípadoch podá oprávneným osobám a orgánom správu o svojom klientovi...“.

47. Podľa uvedenej dôvodovej správy hlavným účelom § 92 zák. č. 483/2001 Z. z. bolo teda nielen prelomenie bankového tajomstva, ale aj úprava možnosti použiť inštitút postúpenia pohľadávky banky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Na postúpenie pohľadávky postupcom, ktorým je banka sa preto okrem všeobecnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 524 Občianskeho zákonníka vzťahuje aj špeciálna právna úprava, ktorú predstavuje zákon o bankách.

48. Dňa 6.10.2015 medzi Tatra bankou, a.s., Hodžovo námestie č. 3, Bratislava, IČO: 00 686 930 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok. Tatra banka, a.s., pritom má štatút banky a pri uzavretí uvedenej zmluvy bola povinná dodržiavať zákon o bankách.

49. Z Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávky (č. I. 76) vyplýva, že zostatok pohľadávky právneho predchodcu žalobcu ku dňu postúpenia predstavoval 4.115,44 eur.

50. Podľa čl. VI. písm. b) Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. BSU-00-0001803784 zo dňa 25.7.2011, veriteľ má právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. má právo požadovať splatenie pohľadávky veriteľa a dlžník je povinný pohľadávku veriteľa zaplatiť aj pred dňom konečnej splatnosti, ak existuje nedoplatok jednej splátky úveru, trvajúci viac ako 3 mesiace alebo dvoch splátok úveru.

51. Podľa čl. VI. bod 2. veta prvá Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. BSU-00-0001803784 zo dňa 25.7.2011, dlžníkovi vznikne povinnosť splatiť predčasne pohľadávku veriteľa dňom oznámenia veriteľa o mimoriadnej splatnosti úveru podľa bodu 1. tohto článku a v lehote určenej veriteľom v tomto oznámení.

52. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 25.7.2011, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

53. Podľa § 53 ods. 9 citovaného zákona, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

54. Uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky (tzv. strata výhody splátok) je viazané na splnenie podmienok: a) možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom, b) dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti, c) veriteľ požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

55. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva priamo zo zákona. Môže k nej dôjsť najmä na základe výslovnej dohody účastníkov záväzkového vzťahu (alebo rozhodnutia súdu).

56. Pôvodný veriteľ a žalovaný sa v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. BSU-00-0001803784 zo dňa 25.7.2011 dohodli na uplatnení práva na splatenie celej pohľadávky.

57. V ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je upravená notifikačná povinnosť veriteľa.

58. Pôvodný veriteľ súdu predložil podanie označené ako: Posledná výzva zo dňa 9.7.2013 (č. I. 136), v ktorom okrem iného žalovanému oznamuje, že pripravuje vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

59. Žalovaný popieral, že by mu bolo doručené podanie označené ako: Posledná výzva zo dňa 9.7.2013.

60. Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie č. 3, Bratislava (pôvodný veriteľ) súdu oznámila, že korešpondencia (vrátane Poslednej výzvy zo dňa 9.7.2013) nebola žalovanému zaslaná doporučene, preto nemá k dispozícii doklad o prevzatí listu formou doručky.

61. Dôkazné bremeno o splnení notifikačnej povinnosti (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) pôvodným veriteľom, spočívalo na žalobcovi.

62. Žalobca v konaní neudržal dôkazné bremeno, keď nepreukázal doručenie podania označeného ako: Posledná výzva zo dňa 9.7.2013 žalovanému.

63. S poukazom na uvedené zistenia dospel súd k záveru, že pôvodný veriteľ nebol oprávnený uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca, ako to už bolo uvedené, nepreukázal, že by žalovanému bolo doručené podanie: Posledná výzva zo dňa 9.7.2013, a že by si tak pôvodný veriteľ splnil povinnosť, upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie práva tzv. straty výhody splátok. Otázkou doručenia Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzvy na zaplatenie zo dňa 16.9.2013, súd bude posudzovať v nasledujúcich častiach odôvodnenia rozsudku.

64. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu (porovnaj aj dôvodovú správu). Pokiaľ teda Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie č. 3, Bratislava zmluvou zo dňa 6.10.2015 postúpila žalobcovi pohľadávku z úveru v celom rozsahu, postupovala v rozpore s uvedeným ustanovením. Totiž, ak ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver (vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ku dňu 16.9.2013 bolo neplatné pre nesplnenie notifikačnej povinnosti) nebola oprávnená ako postupca postúpiť v celosti svoju pohľadávku z úveru, vrátane úroku z neho inému subjektu (žalobcovi). Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie č. 3, Bratislava ako banka, mohla postúpiť iba svoju splatnú pohľadávku (časť záväzku po jeho splatnosti) a za súčasného splnenia písomnej výzvy, a po uplynutí zákonom stanovenej doby omeškania.

65. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už: 1/ splatnými („dospelé“ splátky), 2/ a to za predpokladu

predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia však byť splnené už v čase postúpenia pohľadávky (porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 6Co 119/2013, 4Co 145/2014, Krajského súdu Bratislava č. k. 6Co 203/2015, 6Co 58/2016, Krajského súdu Trenčín č. k. 5Co 273/2014). Z prvej vety § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. jednoznačne vyplýva, že banka môže postúpiť iba pohľadávku zodpovedajúcu tomuto (treba rozumieť záväzku v omeškaní) peňažnému záväzku.

66. Žalobca predmetom konania urobil nárok o zaplatenie sumy 3.908,03 eur s príslušenstvom. Ku dňu uzavretia Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 6.10.2015 bola splatnou len časť pohľadávky právneho predchodcu žalobcu, a to „dospelé“ splátky, splatné v marci a v apríli 2013, v júni 2013 až vo februári 2015, v máji 2015 až v septembri 2015. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia, z výpisu z účtu (č. I. 130) a zo špecifikácie (č. I. 74) vyplýva, že žalovaný právnomu predchodcovi žalobcu zaplatil dňa 22.8.2011 106,02 eur, dňa 22.9.2011 106,02 eur, dňa 21.10.2011 106,02 eur, dňa 22.11.2011 106,02 eur, dňa 22.12.2011 106,02 eur, dňa 20.1.2012 106,02 eur, dňa 22.2.2012 106,02 eur, dňa 22.3.2012 106,02 eur, dňa 20.4.2012 106,02 eur, dňa 22.5.2012 106,02 eur, dňa 22.6.2012 106,02 eur, dňa 20.7.2012 106,02 eur, dňa 22.8.2012 106,02 eur, dňa 21.9.2012 106,02 eur, dňa 22.10.2012 106,02 eur, dňa 22.11.2012 106,02 eur, dňa 21.12.2012 106,02 eur, dňa 22.1.2013 106,02 eur, dňa 22.2.2013 106,02 eur, dňa 3.5.2013 152,97 eur, dňa 15.5.2013 59,07 eur, dňa 19.2.2015 32,10 eur, dňa 17.3.2015 40,- eur, dňa 15.4.2015 33,92 eur.

67. So zaplatením sumy zodpovedajúcej omeškaným splátkam splatným v marci a v apríli 2013, v júni 2013 až vo februári 2015, v máji 2015 až v septembri 2015, pred postúpením pohľadávky bol teda žalovaný v omeškaní.

68. Žalobca, okrem listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu, ďalšie k dispozícii nemal.

69. Medzi žalobcom predloženými dôkazmi sa nachádza: Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 16.9.2013.

70. Žalobca tvrdil, že výzva akú vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. ako jednu z podmienok, ktorá musí byť splnená pred postúpením pohľadávok, je súčasťou podania: Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 16.9.2013.

71. V uvedenom Oznámení, pôvodný veriteľ žalovanému oznámil, že ku dňu 14.9.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, že výška pohľadávky z úveru predstavuje 4.263,59 eur (3.964,82 eur istina, 241,24 eur riadny úrok, 4,53 eur úrok z omeškania, 53,- eur poplatok). Súčasne ho vyzval, aby po doručení oznámenia okamžite zaplatil pohľadávku banky.

72. Medzi vyhotovením Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 16.9.2013 a uzavretím Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 6.10.2015 uplynula doba viac ako dvoch rokov. Súd už uviedol, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nie je platné, pretože žalobca nepreukázal, že by si jeho právny predchodca splnil notifikačnú povinnosť, resp., že by Poslednú výzvu zo dňa 9.7.2013 doručil žalovanému. Ku dňu 14.9.2013 žalovaný pritom bol v omeškaní so splátkami splatnými v mesiaci marci, apríli, júni až auguste 2013 (5 krát po 106,02 eur), a nie aj so splátkami splatnými v mesiaci septembri 2013 až februári 2015, v mesiaci máji 2015 až v septembri 2015 (splátky splatné po 14.9.2013 a súčasne pred 6.10.2015), a ani splatnými po septembri 2015.

73. S poukazom na zistenia uvedené v bode 72. rozsudku, výzva zo dňa 16.9.2013 (Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie) nie je výzvou, akú vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z.. Pôvodný veriteľ v nej totiž vyzýval aj na zaplatenie tých splátok, ktoré ešte neboli splatné.

74. Napriek vyššie uvedenému záveru, pre úplnosť súd považuje za potrebné uviesť, že žalobca ani nepreukázal, že by pôvodný veriteľ Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 16.9.2013, žalovanému doručil.

75. Žalobca za účelom preukázania riadneho doručenia výzvy jeho právnym predchodcom žalovanému, predložil podací hárok č. EPH001137665 zo dňa 16.9.2013. Z tohto hárku však nie je možné jednoznačne zistiť, konkrétne aká zásielka bola žalovanému doručovaná, či skutočne išlo o Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 16.9.2013. Na podacom hárku tiež absentuje odtlačok pečiatky Slovenskej pošty, a.s..

76. Predloženým podacím hárkom č. EPH001137665 zo dňa 16.9.2013, žalobca nepreukázal doručenie výzvy: Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 16.9.2013 žalovanému, ale ani jeho odoslanie podľa čl. 4.5.5. Všeobecných obchodných podmienok Tatra banky, a.s.. V tejto súvislosti súd poukazuje na písomné vyjadrenie právneho predchodcu žalobcu (č. l. 128), podľa ktorého korešpondencia (vrátane Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 16.9.2013) nebola žalovanému zaslaná doporučené, preto nemá k dispozícii doklad o prevzatí listu formou doručienky.

77. Absentuje splnenie i ďalšej podmienky pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., a to omeškanie žalovaného nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Zákon o bankách klientovi banky stanovuje ochrannú lehotu so splnením záväzkov proti nej. Až v prípade, ak je po výzve banky jej klient dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní, môže banka svoju pohľadávku postúpiť (opačný výklad by nemal zmysel, keď by tak pri splnení omeškania o viac ako 90 dní mohla banka v jeden deň zaslať výzvu a následne na druhý deň postúpiť pohľadávku). Navyše, ku dňu 14.9.2013, resp. 16.9.2013, ako to už bolo uvedené, žalovaný bol pritom v omeškaní so splátkami splatnými v mesiaci marci, apríli, júni až auguste 2013 (5 krát po 106,02 eur), a nie aj so splátkami splatnými v mesiaci septembri 2013 až februári 2015, v mesiaci máji 2015 až v septembri 2015 (splátky splatné po 14.9.2013 a súčasne pred 6.10.2015), a ani splatnými po septembri 2015.

78. Pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky v sume zodpovedajúcej splátkam splatným v mesiaci marci a v apríli 2013, v júni 2013 až vo februári 2015, v máji 2015 až v septembri 2015, Zmluva o postúpení pohľadávok je v tejto časti pre rozpor so zákonom o bankách (§ 92 ods. 8: nepreukázanie predchádzajúcej písomnej výzvy a následne omeškanie dlžníka po dobu 90 dní) podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatná. Žalobca predmetom konania urobil i nárok o zaplatenie sumy zodpovedajúcej splátkam splatným od októbra 2015 až do dňa konečnej splatnosti úveru, ktorá suma ku dňu postúpenia pohľadávky (6.10.2015) bola však bankou nezosplatnenou časťou úveru. Banka tak na žalobcu previedla viac práv, než mala (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Bratislava č. k. 6Co 203/2015). Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 6.10.2015, ktorou banka previedla na žalobcu pohľadávku voči žalovanému je neplatná aj v druhej časti, a teda v celosti neplatným právnym úkonom. Ak by bola zosplatnenou časťou úveru, tiež sa vyžaduje splnenie podmienok: a) zaslanie výzvy, b) preukázanie dĺžky omeškania po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

79. Prvá veta ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách hovorí, že pokiaľ banka písomne vyzve klienta (dlžníka) na úhradu omeškaného peňažného záväzku a klient je napriek tomu v omeškaní so splnením tohto peňažného dlhu (t. j. na ktorého úhradu bol zo strany banky písomne vyzvaný) po dobu viac ako 90 dní, potom môže banka túto časť omeškaného, nesplácaného peňažného záväzku klienta písomne postúpiť inému subjektu, t. j. i nebankovému bez toho, aby na to potrebovala jeho (dlžníka) súhlas.

80. Podľa znenia druhej vety ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, banka nemôže postúpiť omeškaný peňažný záväzok klienta (dlžníka) inému subjektu bez súhlasu klienta, pokiaľ klient svoj peňažný záväzok, s ktorým bol v omeškaní a na úhradu ktorého bol vyzvaný, uhradil skôr než sa naplnil aj druhý predpoklad pre platné postúpenie tohto peňažného záväzku, ktorým predpokladom je uplynutie lehoty 90 dní. Inak povedané, pokiaľ je klient (dlžník) zo strany banky vyzvaný na úhradu omeškaného peňažného záväzku, stále môže tento svoj záväzok banke splniť, pokiaľ nebude splnený aj druhý predpoklad na platné postúpenie pohľadávky, ktorým je vyššie uvedená doba omeškania. Súd poukazuje na to, že doba omeškania po dobu 90 dní je naviazaná na výzvu, keďže v zákone sa priamo uvádza: „ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní“, čo znamená, že klient musí byť i vyzvaný a napriek tomu, že na základe tejto výzvy vie o svojom peňažnom záväzku, s jeho úhradou je v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní.

81. Podľa tretej vety ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, banka môže postúpiť peňažný záväzok svojho klienta (dlžníka) na iný subjekt (i nebankový) aj vtedy, keď dlžník (klient) síce uhradil banke ešte pred postúpením pohľadávky omeškaný záväzok, na úhradu ktorého bol vyzvaný, avšak súčet všetkých omeškaní klienta (t. j. omeškaní po tom, čo bol klient vyzvaný) so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok.

82. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné vykladať v logickej nadväznosti jednotlivých viet v tomto ustanovení. Splnenie podmienok ohľadom zaslania výzvy a preukázania dĺžky omeškania je vždy nevyhnutné pre to, aby bolo možné úkon postúpenia pohľadávky hodnotiť, ako úkon platný.

83. Tretia veta, t. j. veta za bodkočiarkou v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách výnimku z povinnosti banky splniť podmienky v zmysle prvej vety tohto ustanovenia nezakladá.

84. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

85. Citované ustanovenie zákona, okrem iného, zakazuje postúpiť také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Podľa názoru súdu, pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky uložené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zák. č. 483/2001 Z. z., ako aj obsiahle bankové tajomstvo. Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom (postupníkom) a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom (postupcom - bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka (porovnaj rozhodnutie Okresného súdu Galanta č. k. 15C 33/2014). Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých - už uvedených podmienok, splnenie ktorých však v konaní nebolo preukázané. Postúpenie pohľadávky tak bolo v rozpore aj s ustanovením § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Účelom uvedeného ustanovenia totiž, okrem iného, je aj ochrana dlžníka pred tým, aby jeho dlh v prípadoch uvedených v citovanom ustanovení prešiel na inú osobu než toho veriteľa, voči ktorému pôvodne vznikol. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení (napr. kvôli nedostatočnej identifikácii pohľadávky) sa účinky tejto neplatnosti prejavia len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch podľa § 525 Občianskeho zákonníka, ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania platnosti zmluvy o postúpení. Súd poukazuje i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Obo 40/2008 zo dňa 14.5.2008, 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 337/2012 zo dňa 3.7.2012.

86. Súd pri rozhodovaní vo veci zohľadnil ustanovenie špeciálnej právnej úpravy a dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom v konaní. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín v obdobnej veci č. k. 4Co 854/2015 zo dňa 12.5.2016, č. k. 5Co 460/2015, č. k. 17Co 130/2017, Krajského súdu Košice č. k. 11Co 898/2014, Krajského súdu Prešov č. k. 9Co 175/2015, Krajského súdu Trnava č. k. 24Co 79/2015, Krajského súdu Žilina č. k. 5Co 103/2016, Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 13Co 204/2016.

87. Žalobca v priebehu konania, prostredníctvom zástupcu poukázal na ustanovenie § 89 ods. 1 veta tretia zákona o bankách, podľa ktorého banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom si môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť, takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1. V tejto súvislosti poukázal na čl. 4.2.10. Všeobecných obchodných

podmienok, podľa ktorého klient berie na vedomie a súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek previesť svoje právo, prípadne postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku, ktorá jej vznikla a/alebo vznikne vo vzťahu ku klientovi, na akúkoľvek tretiu osobu. Banka je ďalej oprávnená kedykoľvek previesť akékoľvek svoje záväzky, ktoré jej vznikli a/alebo vzniknú vo vzťahu ku klientovi, na akúkoľvek tretiu osobu, k čomu jej klient týmto udeľuje svoj výslovný súhlas. Udelenie súhlasu klienta podľa tohto bodu nevylučuje právo banky postúpiť jej pohľadávku na tretiu osobu v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov aj bez súhlasu dlžníka.

88. Podľa § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 25.7.2011, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

89. Podľa § 53 ods. 5 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

90. Neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve zákon upravuje demonštratívne, platí však generálny princíp, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 25.7.2011).

91. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

92. Citované ustanovenie upravuje právne skutočnosti, na základe ktorých vznikajú záväzky.

93. V prejednávanej veci Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. BSU-00-0001803784 zo dňa 25.7.2011 bol založený spotrebiteľský právny vzťah, ktorý sa spravuje všeobecnou úpravou spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 25.7.2011).

94. Prípadné nároky žalovaného proti žalobcovi by mohli vzniknúť ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to za situácie, ak by plnil žalobcovi viac, než by plniť mal, prípadne aj nárok na náhradu škody, ak by žalobca porušil zákonom uloženú právnu povinnosť, v príčinnej súvislosti s ktorou by im vznikla škoda.

95. Pri takejto prípadnej pohľadávke žalovaného proti žalobcovi by išlo o záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia, resp. náhrady škody. V čl. 4.2.10. Všeobecných obchodných podmienok Tatra banky, a.s. sa zmluvné strany dohodli na postúpení na tretiu osobu akýchkoľvek svojich pohľadávok a to bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú (t. j. nielen z uzavretej zmluvy, ale aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia, resp. z iných skutočností uvedených v zákone). To znamená, že dojednanie v čl. 4.2.10. Všeobecných obchodných podmienok o postúpení pohľadávky, môže dopadať na právny vzťah z bezdôvodného obohatenia, resp. náhrady škody.

96. Ak dojednanie v čl. 4.2.10. Všeobecných obchodných podmienok o postúpení pohľadávky vylučuje možnosť dlžníka postúpiť svoje pohľadávky voči banke bez ohľadu na právny vzťah na tretiu osobu, bez súhlasu banky a na druhej strane si banka vymedzuje oprávnenie postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku na tretiu osobu aj bez súhlasu dlžníka, ide o hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach, ktorý môže podstatne sťažiť uplatnenie nárokov dlžníka (klienta) voči banke. Je zjavné, že práva dodávateľa a spotrebiteľa pri postúpení pohľadávok nie sú rovnaké, resp. vo vzťahu k účastníkom zmluvy (Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. BSU-00-0001803784 zo dňa 25.7.2011), nie sú vyvážené. Dodávateľ (pôvodný veriteľ) pri tomto dojednaní nedodrжал zásadu čestnosti, lebo sebe priznal viac práv pri postúpení pohľadávky ako spotrebiteľovi - žalovanému, a to bez akejkoľvek relevancie. Nie je totiž zrejmé, prečo by mal mať dodávateľ právo postúpiť svoju pohľadávku voči spotrebiteľovi na tretie osoby bez všetkého, a prečo by takéto právo mal mať spotrebiteľ len po predchádzajúcom písomnom súhlase dodávateľa (resp. nie sú stanovené žiadne podmienky, podľa ktorých by veriteľ mohol súhlas s postúpením odoprieť). Tu je zjavná nerovnováha práv účastníkov

Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. BSU-00-0001803784 zo dňa 25.7.2011 (súčasťou zmluvy boli i Všeobecné obchodné podmienky Tata banky, a.s., vrátane čl. 4.2.4. a čl. 4.2.10). V podstate týmto spôsobom dodávateľ diskriminuje spotrebiteľa, ako slabšieho účastníka, ukracuje na jeho právach a to mať rovnaké právo na postúpenie pohľadávky, ktorá mu potencionálne proti veriteľovi môže vzniknúť. Táto podmienka, ako to už bolo uvedené, je spôsobilá obmedziť alebo neúmerne sťažiť možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojho práva.

97. Uvedená zmluvná podmienka je pre rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka) neplatná, lebo porušuje práva spotrebiteľa (žalovaného). Takáto (neplatná) zmluvná podmienka obsiahnutá v predmetnej Zmluve v jej neoddeliteľnej súčasťi (Všeobecných obchodných podmienok Tatra banky, a.s.) následne tiež vyúsťuje do absolútnej neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 6.10.2015. Neplatnosť vyplýva z nerovnováhy zmluvou (jej neoddeliteľnej súčasťi) dohodnutej podmienky v čl. 4.2.10. Pokiaľ by takéto právo aké vyplývalo pre banku, prislúchalo i žalovanému, skutková situácia by bola v takom prípade vyhodnotená iným spôsobom (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Cdo 277/2012).

98. S poukazom na vyššie uvedené, pri posudzovaní uplatneného nároku nie je možné aplikovať ustanovenie § 89 ods. 1 veta tretia zákona o bankách.

99. Súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie na strane žalobcu, preto už dôvodnosť uplatnenej námietky premlčania, a ani neprijateľnosť ďalších zmluvných podmienok, neposudzoval.

100. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

101. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

102. Ako to už bolo uvedené, nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to i na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti nového zákona.

103. O nároku na náhradu trov konania sa rozhoduje podľa zásad o náhrade trov konania a ich uplatnením súd dospeje k pomeru vyjadrenému percentom alebo zlomkom, pričom konkrétnu výšku trov konania Civilný sporový poriadok ponecháva na rozhodnutie súdneho úradníka.

104. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo.

105. Porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo, úspešný v konaní bol žalovaný, preto mu súd priznal proti žalobcovi právo na náhradu trov v rozsahu 100%.

106. Podľa § 259 Civilného sporového poriadku, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

107. Predkladateľ Civilného sporového poriadku uviedol, že ustanovenie § 259 pokrýva aj potencionálne výdavky štátu.

108. Za analogického použitia § 259 Civilného sporového poriadku štát má právo proti žalobcovi na náhradu trov v rozsahu 100% (v uvedenom percentuálnom vyjadrení bol neúspešný). Z rozpočtových prostriedkov štátu bol platený Tatra banke, a.s. poplatok za vyhotovenie správy.

109. Osobitné uznesenie o výške trov konania a trov štátu vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza, písomne, v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.